

Arrest

nr. 234 248 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. TIMMERS
Verbindingsweg 28
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat L. TIMMERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig van Mamurras, deelgemeente van de stad Kurbin.

In 2013 werd u lid van de Socialistische Partij (SP). Het was uw taak om stemmen te ronselen voor de partij en tijdens de verkiezingen op het kiesbureau aanwezig te zijn. Naar aanleiding van de verkiezingen van 30 juni 2019 werd u opgebeld door de voorzitter van de SP van Mamurras, Dilaver Tafa, met de vraag als voorzitter van de verkiezingscommissie aanwezig te zijn op een stembureau. U weigerde. Rond half drie op de verkiezingsdag kreeg u telefoon van arrondissementshoofd van de SP Agron Ivani die u bedreigde en zei dat hij u na de verkiezingen terug zou zien als u niet meewerkte. De

avond na de verkiezingen rond 23 uur of net voor middernacht werd u onderweg naar huis tegengehouden door twee gewapende gemaskerde mannen. Ze scholden u uit maar u kon ontsnappen en ging naar de politie. Na twee telefoontjes en een half uur wachten, mocht u uw verhaal doen. U werd naar het commissariaat van Laç gebracht waar u Tafa en Ivani vermeldde als enige personen met wie u problemen kende. De politie weigerde dit zo op te schrijven en hield het bij een geval van algemeen geweld. Een dag later nam de politie camerabeelden van uw zone in beslag. U ging tien dagen later naar het parket van Laç en zag er de procureur die u zei dat u een schriftelijk verzoek diende te maken, hetgeen u deed op 17 juli 2019. Op 20 juli 2019 besliste het parket van Kurbin om de zaak te seponeren omdat het oordeelde dat er geen sprake was van bedreiging, louter van beledigingen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing omdat u zich er bij neerlegde.

Enkele dagen later werd u beschoten toen u met uw wagen onderweg was van Kukkës naar Laç. U ging over de kop en raakte gewond. Uw vader informeerde het parket en de politie over wat er gebeurd was maar omdat deze te kennen gaven dat zij uw auto in beslag zouden nemen, weigerde u om klacht in te dienen. Drie dagen na de schietpartij, op 29 augustus 2019, verliet u samen met uw echtgenote H. E. (...) (O.V. (...)) en jullie dochter A. (...) Albanië om via Kosovo, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Tsjechië en Duitsland België te bereiken op 2 september 2019 er een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 5 september 2019. Een week voor uw onderhoud bij het CGVS werd uw moeder opgebeld met de boodschap dat uw familie zou uitgeroeid worden indien u namen doorgaf. Uw moeder nodigde de belagers uit om langs te komen maar dat ze nooit zou zeggen waar u bent.

U vreest bij terugkeer naar Albanië gedood te worden door de Albanese maffia en de leiders van de SP. Ter staving van uw verzoek legt u uw origineel paspoort neer, alsook uw rijbewijs, de paspoorten van uw echtgenote en dochter, uw brief aan het parket d.d. 17 juli 2019, de beslissing van het parket d.d. 20 juli 2019 die u betekend werd op 31 juli 2019 en de enveloppe waarin u deze beslissing per post kreeg.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

In de eerste plaats dient er gewezen te worden op enkele opmerkelijke bijzonderheden die sterk doen twifelen aan uw politiek profiel en problemen met de politieke kopstukken van de SP in uw regio. U bent namelijk tegenstrijdig over uw eigen politieke activiteiten. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde u nog dat u lid werd van de SP in 2015 (vragenlijst CGVS d.d. 07/10/2019) terwijl u bij het CGVS beweert dat u vanaf 2013 politiek actief was (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 18/11/2019, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, komt u niet verder dan te zeggen dat u zich niet herinnert dat u bij de DVZ 2015 zei (CGVS, p. 14) hetgeen de vastgestelde tegenstrijdigheid uiteraard niet uitklaart. Bovendien wijzen uw verklaringen er niet op dat u werkelijk deze personen zou vrezen. Zo weet u over Agron Ivani, arrondissementsvoorzitter van de SP, niet wat hij tot twee jaar geleden deed van werk (CGVS, p. 14) en u weet niet eens van het feit dat hij in de clinch lag met premier Edi Rama ongeveer een jaar voor uw vertrek en hierdoor ontslagen werd (CGVS, p. 16). Dat hij geen vriend was van u, neemt niet weg dat u enige kennis mag hebben van deze persoon aangezien hij degene is die u zodanig zou vrezen dat u uw thuisland en familie verliet. Ook de verklaringen van uw echtgenote wijzen er geenszins op dat u een belangrijke rol speelde bij de verkiezingen en hierdoor problemen kende met deze twee personen. Uw echtgenote heeft zelfs geen idee met welke personen van de SP u eigenlijk problemen zou kennen in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS E. (...) d.d. 18/11/2019, p. 4). Zij geeft bovendien enkele verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de uwe. Zo beweert uw echtgenote dat u voor deze gebeurtenis geen enkel probleem kende en u bij de vorige verkiezingen niets van problemen of bedreigingen ondervond (CGVS E. (...), p. 4). U beaamt dit in eerste instantie door te zeggen dat er wel algemene problemen zijn bij de verkiezingen tussen burgers

en de staat omwille van gesjoemel (CGVS, p. 8). Later spreekt u dit zelf tegen met uw bewering dat u vier jaar geleden tijdens verkiezingen ook al bedreigd werd (CGVS, p. 8). Ook over het zoeken van hulp zijn jullie verklaringen tegenstrijdig. U beweert dat u wel het advies van een bevriende advocaat inwon maar nooit een advocaat aanstelde (CGVS, p. 10) terwijl u volgens uw echtgenote nooit juridisch advies vroeg bij een advocaat (CGVS E. (...), p. 5, 6). Geconfronteerd hiermee verklaart uw echtgenote dat ze het niet kan weten omdat ze het te druk had met school en de opvoeding van jullie dochter (CGVS E. (...), p. 6). Gezien de ernst van jullie beweerde problemen kan dit niet overtuigen. Gezien deze vaststellingen maken jullie niet aannemelijk dat jullie een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hebben door kopstukken van de SP omwille van uw politieke activiteiten.

Wat er ook van zij, er dient verder opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een asielzoeker, dient aangetoond te worden dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 27 juni 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20180627.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. U geeft zelf aan dat noch u (CGVS, p. 4) noch uw echtgenote (CGVS E. (...), p. 3) ooit problemen kenden met de Albanese autoriteiten. U zocht de hulp van de politie op nadat u zich 's nachts bedreigd voelde, de politie stelde een PV op en wezen de zaak door naar het parket, dat de zaak seponeerde (CGVS, p. 5). In deze beslissing van het parket wordt er echter specifiek gewezen op de mogelijkheid beroep in te dienen tegen deze beslissing binnen de tien dagen na kennisgeving van de beslissing. Uw verklaringen om dit niet te doen kunnen niet overtuigen. U beweert enerzijds dat u geen tijd had om dit te doen (CGVS, p. 11), hoewel u zelf aangeeft dat u nog voor de verkiezingen gestopt was met uw werk in de bouwsector (CGVS, p. 3) en anderzijds dat u zich had neergelegd bij de beslissing en dacht dat het allemaal wel goed zou komen (CGVS, p. 11). Dit is uiteraard niet verenigbaar met uw andere verklaringen dat de politie uw verklaringen zou verdraaid hebben en de twee door u vermelde kopstukken van de SP niet zou willen hebben incorporeren in het PV (CGVS, p. 5). De chef van de politie zou u tijdens uw verhoor onder druk gezet hebben omdat heel de politie gelinkt is aan de twee kopstukken van de SP die u vreest (CGVS, p. 16). U weet echter niet eens de naam van deze politiechef, noch van enig andere politiechef die onder hun invloed zouden staan, noch kan u ook maar één voorbeeld geven van een zaak die beïnvloed zou zijn door één van deze twee kopstukken (CGVS, p. 16). Dat zij dan ook de hele politie in handen hadden en ook in uw zaak ingrepen, is een blote bewering die u op geen enkele wijze aannemelijk weet te maken. Zelfs indien dit het geval was, mag er net vanuit gegaan worden dat u de mogelijkheid zou aangrijpen om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van het parket, hetgeen u niet deed, en dat u zelfs een klacht tegen de politie zou indienen, hetgeen u evenmin deed (CGVS, p. 11). Uw verklaring om dit laatste niet te doen, dat de politie toch beweerde dat ze alles juist bezorgd had en het parket het beter weet (CGVS, p. 11), kan dit handelen niet rechtvaardigen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt immers verder dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke

functionering ervan. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe.

Ook na de beslissing van het parket heeft u onvoldoende beroep gedaan op de beschermingsmogelijkheden in uw land. Integendeel zelfs, naar aanleiding van het incident waarbij u beschoten werd in uw wagen, besloot u niet alleen om de politie niet direct te informeren – u contacteerde enkele vrienden om uw wagen te halen (CGVS, p. 6) – toen de politie uiteindelijk toch betrokken raakte, loog u zelfs tegen de politie door te zeggen dat uw wagen gestolen was (CGVS, p. 12) terwijl u deze wagen aan een vriend van u gaf om voor auto-onderdelen te gebruiken (CGVS, p. 12). Uw verklaring waarom u uw wagen niet in beslag wilde laten nemen door de politie, dat er bewijsmateriaal zou kunnen verdwijnen (CGVS, p. 12) houdt geen steek aangezien u verder niets deed met uw wagen en hem louter aan uw vriend gaf. Door op deze manier te handelen en zelfs geen klacht in te dienen (CGVS, p. 12), maakte u het uiteraard onmogelijk voor de politie en het gerecht om verdere onderzoeksdaden te stellen. Hetzelfde geldt voor de dreigtelefoon die uw moeder zou gehad hebben een week voor uw onderhoud bij het CGVS, waarbij uw belagers dreigden heel uw familie uit te roeien (CGVS, p. 7). Uw moeder ging niet naar de politie omdat het toch zinloos zou zijn volgens jullie (CGVS, p. 7) hetgeen haar nalaten geenszins rechtvaardigt. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. De paspoorten en het rijbewijs zeggen niets over jullie concrete problemen of mogelijkheden op het bekomen van bescherming van de Albanese autoriteiten. Uw brief aan het parket bevat louter uw eigen verklaringen en heeft aldus geen objectieve waarde. Bovendien staat ook hier nergens iets vermeld over de vrees die u tegenover de kopstukken van de SP die u zou vrezen omdat u hun namen zou genoemd hebben. U schat het uur waarop u huiswaarts keerde in deze brief bovendien op middernacht hetgeen uw bewering dat de politie koste wat het kost het tijdstip van deze gebeurtenis op de dag na de verkiezingen wilde plaatsen (CGVS, p. 5) sterk nuanceert en hetgeen in tegenstrijd is met uw latere verklaring dat het rond 23 uur in de avond zou geweest zijn (CGVS, p. 5). De beslissing van het parket, en dus ook de enveloppe waarin deze u werd toegestuurd, werd hierboven reeds besproken.

Voor de volledigheid kan nog opgemerkt worden dat ook het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote H. E. (...) (O.V. (...)) kennelijk ongegrond is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM. Zij gaat tevens in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beroept zich derhalve ook op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 november 2019 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 15 december 2019 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing vooreerst uitgebreid gemotiveerd wordt dat verzoekende partij en haar echtgenote niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade hebben door kopstukken van de SP omwille van de politieke activiteiten van verzoekende partij. In het bijzonder worden enkele bijzonderheden vastgesteld die sterk doen twifelen aan het politiek profiel van verzoekende partij en haar problemen met de politieke kopstukken van de SP in haar regio, met name dat (i) verzoekende partij tegenstrijdig is over haar eigen politieke activiteiten; (ii) haar verklaringen er niet op wijzen dat zij werkelijk deze personen zou vrezen gelet op haar gebrekkige kennis over Agron Ivani; (iii) de verklaringen van haar echtgenote er evenmin op wijzen dat verzoekende partij een belangrijke rol speelde bij de verkiezingen en hierdoor problemen kende met deze twee personen; en (iv) verzoekende partij en haar echtgenote onderling tegenstrijdige verklaringen afleggen over de problemen die verzoekende partij had ondervonden en tevens over het zoeken van hulp. Daarnaast wordt bovendien nog gemotiveerd dat verzoekende partij en haar echtgenote hoe dan ook niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor de door hen aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn voormelde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. Waar in de bestreden beslissing geen geloof wordt gehecht aan het politiek profiel van verzoekende partij en haar problemen met de politieke kopstukken van de SP in haar regio, geeft verzoekende partij in verband met de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen over haar politieke activiteiten aan dat zij *“niet goed is met datums”* en dat zij *“een foto (heeft) laten zien van zijn lidkaart van de partij waarop vermeld staat dat hij lid is vanaf 2013”*. Voorts stelt zij dat zij niet meer over Agron Ivani kan vertellen omdat zij *“slechts achteraf met zekerheid heeft kunnen afleiden dat Agron Ivani waarschijnlijk degene is die hem het leven zuur laat maken”*. In verband met Agron Ivani merkt zij nog op dat *“Agron Ivani weliswaar ruzie kan hebben gehad met premier Edi Rami, maar hij was wel terug actief bij de partij”*. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij een foto d.d. 7 augustus 2019 waarop Agron Ivani te zien is naast onder meer Dilaver Tafa (bijlage 7 van het verzoekschrift). Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en de verklaringen van haar echtgenote, stelt verzoekende partij dat zij haar echtgenote niet inlichtte over haar problemen om haar te beschermen. Bovendien had haar echtgenote andere belangrijke bezigheden, met name de zorg over hun dochter en haar studies. In dit verband voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift een kopie van het bachelordiploma van haar echtgenote (bijlage 5) en een kopie van de voorpagina van het ontwerp van de masterproef (bijlage 6). Verzoekende partij geeft verder nog aan dat zij inderdaad verklaard heeft dat zij via haar moeder gepraat had met een advocaat, doch gaf zij tevens duidelijk aan dat zij niet daadwerkelijk een advocaat onder de arm hadden genomen. Aan haar echtgenote werd vervolgens gevraagd of zij wist dat haar echtgenoot een advocaat onder de arm had genomen, terwijl verzoekende partij dit zelf nooit heeft verklaard.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij, in een poging om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

De Raad benadrukt dat van verzoekende partij, die haar verzoek om internationale bescherming steunt op haar problemen met kopstukken van de SP in haar regio, redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over vanaf wanneer zij haar politieke activiteiten aanvatte en dat zij enige kennis zou hebben over de persoon die zij zodanig zou vrezen dat zij haar thuisland en familie verliet. Tevens mag redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekende partij haar echtgenote terdege zou geïnformeerd hebben over haar problemen in het kader van haar politieke activiteiten aangezien deze immers de aanleiding vormden van hun ingrijpende beslissing om hun land van herkomst te ontvluchten. De uitleg van verzoekende partij dat zij haar echtgenote niet over alles vertelde om haar te beschermen en omdat zij ook met andere zaken bezig was, is, gelet op de ernst van de situatie, dan ook niet aannemelijk en kan geenszins aanvaard worden als verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen.

Waar verzoekende partij meent dat de verklaringen van haar en haar echtgenote over het zoeken van juridische hulp geenszins onderling tegenstrijdig zijn, stelt de Raad vast dat zij dienaangaande wel degelijk tegenstrijdige verklaringen aflegden, nu de echtgenote van verzoekende partij tot tweemaal toe uitdrukkelijk aangaf dat haar man nooit juridisch advies heeft gevraagd aan een advocaat, terwijl verzoekende partij daarentegen aangaf dat zij wel het advies van een bevriende advocaat inwon (administratief dossier, stuk 4B, notities CGVS vrouw, p. 5-6 en stuk 4, notities CGVS man, p. 10).

Ten slotte is de Raad van oordeel dat de door verzoekende partij bijgebrachte stukken (bijlagen 5-7 van het verzoekschrift) evenmin van aard zijn om de desbetreffende vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Wat betreft de bijgebrachte foto van Agron Ivani, waarmee verzoekende partij wil aantonen dat deze persoon terug actief is voor de partij (bijlage 7 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad dat dit geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij over Agron Ivani, arrondissementsvoorzitter van de SP en één van de personen waarmee zij stelt problemen te kennen, niet wist wat hij tot twee jaar geleden deed van werk en niet eens wist van het feit dat hij in de clinch lag met premier Edi Rama ongeveer een jaar voor haar vertrek en hierdoor ontslagen werd. Wat betreft de bijgebrachte kopie van het bachelordiploma van haar echtgenote (bijlage 5 van het verzoekschrift) en de kopie van de voorpagina van het ontwerp van de masterproef (bijlage 6 van het verzoekschrift), duidt de Raad erop dat de studies van de echtgenote van verzoekende partij op zich niet betwist worden, doch dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar het feit dat haar echtgenote bezig was met haar studies om de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen te vergoelijken. Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat verzoekende partij haar echtgenote terdege zou geïnformeerd hebben over haar problemen in het kader van haar politieke activiteiten, gelet

op het feit dat deze immers de aanleiding vormden van hun ingrijpende beslissing om hun land van herkomst te ontvluchten.

2.2.6.1. Voorts onderstreept verzoekende partij dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geenszins beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Verzoekende partij wijst op de corruptie in het land en stelt dat het dan ook niet abnormaal is dat zij zich na een tweede keer te zijn aangevallen niet meer wendde tot de politie en het gerecht. Immers bleek uit deze aanval dat *“er wel degelijk sprake was van een soort doofpotaffaire en dat zowel het parket als de politie de aanvankelijke klacht van verzoeker niet serieus behandeld hebben”*. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij in dit verband nog het rapport *“Albanian blood feuds and asylum: the current challenges”* d.d. 22 mei 2018 (bijlage 4 van het verzoekschrift). Daarnaast verwijst zij in haar betoog nog naar de *“COI Focus: Albania: Blood feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State”* d.d. 29 juni 2017, waarnaar ook verwezen wordt in de door verwerende partij bijgebrachte *“COI Focus: Albanië. Algemene Situatie”* d.d. 27 juni 2018.

2.2.6.2. De Raad duidt er evenwel op dat verzoekende partij met bovenstaande bemerkingen op geen enkele wijze de uitgebreide motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten *in concreto* in een ander daglicht stelt. Zij beperkt zich immers tot een verwijzing naar de corruptie in het land, doch wijst de Raad erop dat ook in de bestreden beslissing erkend wordt dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, doch wordt anderzijds eveneens vastgesteld dat er niettemin veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en er in Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen werden ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. In de bestreden beslissing wordt tevens uitgebreid vastgesteld dat verzoekende partij wat betreft haar bewering dat de twee kopstukken van de SP die zij vreest de hele politie in handen zouden hebben niet verder komt dan blote beweringen. Bovendien wordt tevens de pertinente bemerking gemaakt dat zelfs indien dit het geval was, er net vanuit gegaan mag worden dat verzoekende partij de mogelijkheid zou aangrijpen om beroep aan te tekenen tegen de beslissing van het parket, hetgeen zij niet deed, en dat zij zelfs een klacht tegen de politie zou indienen, hetgeen zij evenmin deed. Verwerende partij wijst er in dit verband op dat uit de bijgebrachte informatie blijkt dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Gelet op deze informatie, kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere verwijzing naar de corruptie in het land om te verklaren waarom zij naar aanleiding van het incident waarbij zij beschoten werd in haar wagen de politie niet direct informeerde en zelfs loog tegen de politie toen deze uiteindelijk toch betrokken raakte, of waarom haar moeder niet naar de politie ging toen zij een dreigtelefoon ontving. Het spreekt voor zich dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, zij hiertegen niet kunnen optreden. De Raad wijst er ten slotte nog op dat de door verzoekende partij aangehaalde problemen op geen enkele manier kaderen in een bloedwraak, waardoor haar verwijzing naar rapporten die specifiek betrekking hebben op de beschermingsmogelijkheden in Albanië bij bloedwraak – met name het rapport *“Albanian blood feuds and asylum: the current challenges”* d.d. 22 mei 2018 (bijlage 4 van het verzoekschrift) en de *“COI Focus: Albania: Blood feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State”* d.d. 29 juni 2017 – *in casu* niet dienstig is.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij nog opmerkt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de stukken die haar raadsman per e-mail d.d. 18 november 2019 overmaakte (bijlage 3 van het verzoekschrift), wijst de Raad er evenwel op dat aanvullende opmerkingen of aanvullende stukken overeenkomstig artikel 17, § 3 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan het Commissariaat-generaal dienen te worden overgemaakt per aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs. *In casu* heeft verzoekende partij echter nagelaten deze stukken overeenkomstig artikel 17, § 3 van voormeld koninklijk besluit over te maken aan de commissaris-generaal.

Met betrekking tot de documenten gevoegd als bijlage aan voornoemde e-mail (bijlage 3 van het verzoekschrift), stelt de Raad vast dat deze stukken niet van aard zijn de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze stukken allerminst van aard zijn het door verzoekende partij voorgehouden politieke profiel en haar

beweerde problemen met de politieke kopstukken van de SP in haar regio aan te tonen, nu de bijgebrachte lidkaart van de SP slechts een fotokopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat dergelijke kopie gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kan worden (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X) en uit de foto's van haar lichamelijke schade en de schade aan haar wagen na het tweede incident op zich niet blijkt in welke omstandigheden deze schade werd opgelopen. Ook de loutere online reacties van verzoekende partij op een aantal Facebookposts van Edi Rama en Sander Lleshaj volstaan allerm minst om aan te tonen dat verzoekende partij in Albanië problemen kent met de politieke kopstukken van de SP in haar regio. Daarenboven benadrukt de Raad dat in de bestreden beslissing tevens werd vastgesteld dat verzoekende partij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. De per e-mail d.d. 18 november 2019 bijgebrachte stukken werpen hierop geen ander licht.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT